

# Cyklistické soustředění FK Jindřichovice se vydařilo

V sobotu ráno po snídani, cca kolem desáté hodiny, vyrazili na sobotní výlet do Plzně. Opět se rozhodli, že pojedou po cyklostezce

**Jindřichovice** – Po dvou parných víkendech, ve kterých odehráli fotbalisté FK Jindřichovice poslední dvě jarní kola OPM, je čekalo na závěr sezóny soustředění na kolech, tentokrát opět na osvědčených Hracholuskách. Předpověď počasí však nebyla příliš příznivá, od pátku do neděle měly být přeháňky a žádné velké teplo. Vše však nakonec dopadlo bez problémů, dešť se úspěšně vyhýbali a zima taky nebyla taková. Letošního soustředění se zúčastnilo těchto jedenáct borců: Tomáš Havlík, Josef Surový, Martin Suchan, Jirka Németh, Honza Lavrenčík, Libor Kasl, Karel Surový, Martin Voves, Luboš Rehák, Petr Fojtík a Honza Šťastný, který zajišťoval logistiku a do kempu dovezl dodávkou věci. Ostatní vyrazili vlakem. Jindřichovická skupina vyrazila v pá-

příjemných a prudkých výjezdů. Po jarních trénincích, které vedl Sugi, s tím však samozřejmě neměl nikdo problém. Těsně před dojezdem do Úlice nastal první problém, když se musel řešit defekt na Bajzově kole. Jako výtečný cyklomechanik se předvedl Martin Voves, který během chvilky vyměnil duši, a mohli tak pokračovat dál. Jejich cílem byla restaurace Na Růžku v Úlici, kterou navštívili poprvé. Zde se k nim připojil logistik Honza Šťastný a všichni společně si dali oběd. V této restauraci byli hodně spokojeni. Po ubytování v chatkách fotbalisté chvíli poseděli v kempu v Úlici, zahráli si volejbal starší proti mladým (výsledek samozřejmě nebyl důležitý) a poté vyrazili na odpolední projíždku do nedalekého kempu Radost.

Podle plakátu měla tento



Výjezd na páteční projíždku – zleva stojí: Jan Šťastný, Petr Fojtík, Karel Surový, Jiří Németh, Luboš Rehák, Martin Suchan, Tomáš Havlík, Martin Voves, Josef Surový, Libor Kasl, Jan Lavrenčík. Foto: archiv oddílu

První občerstvovací stanice byla v hospůdce Bděněves. Sice byla ještě zavřená, ale vedle fungující potraviny to vynahradily. Další zastávka byla v jídelní restauraci těsně před Plzní. Zrovna začínalo pršet, ale než dojedli polívku a dopili, tak bylo po dešti. A tak pokračovali dále do Plzně, projeli kolem nákupního centra Plaza a dostali se až na náměstí. Zde si Kočka koupil turistickou známku Plzně a zbytek výpravy vyrazil na Plzeňskou věž. Ta je vysoká 102 metrů a je potřeba zdolat 301 schodů. Z místního kostela zrovna vycházela první svatba, kterou dnes viděli. Při cestě nahoru i dolů nepotkali člověka, který by mluvil česky. Nahoře si fotbalisté udělali společnou fotku a po návratu na zem přemýšleli, kam na oběd. Chvilku bloudili v centru a na Roudné a nakonec se doptali na hospůdku, která se nachází poblíž stadionu Vik-

teční cestu. Uvnitř hospody zahlédli další dnešní svatbu. Podle osazenstva to však vypadalo na pohřeb... Po obědě vyrazili na cestu zpět do svého kempu. Ujeli sotva pár stovek metrů a Suro si všiml, že jim chybí Sugi. Kdyžby si toho nevšiml, tak tam Sugi stepuje sám ještě teď. Bohužel se Sugimu podařilo přetřhnout řetěz, byla sobota, půl třetí odpoledne. Co teď? Při příjezdu do Plzně si všiml, že u Plazzy je nějaký cyklistický obchod. Byly tam dva, oba zavřené. Jeden z nich sliboval případnou opravu kol i mimo pracovní dobu. Bohužel, zrovna tento týden měli výstavu kol v nějakém obchodním centru, takže tuto službu jim poskytnout nemohli. Mohli děkovat pánovi, který stál opodál a viděl je. Nasměroval je do cyklistického obchodu, který by měl mít otevřeno do 16 hodin. A nacházel se v parkovacím domu, u kterého obědvali... Takže se opět jelo zpět. Sugimu tam nakonec dali nový řetěz za 60,- a zbytek výpravy se zatím občerstvil na plzeňském náměstí. Ale Sugi mohl mluvit o štěstí, jinak pro něj asi cyklistický víkend skončil v sobotu odpoledne.

A na druhý pokus mohli z Plzně vyrazit. Cestu zpět zkombinovali mezi cyklostezkou a silnicí. Občerstvovací zastávka byla opět v hospůdce Bděněves, ta už byla otevřená a posilnili se zde před dlouhým stoupáním do Plešnice. I to v pořádku zvládli a kolem půl šesté dorazili do svého kempu. Tam se v rychlosti osprchovali a spěchali na zápas ME 21 mezi ČR a Srbskem. V restauraci U Vlčků měli zamluvené plátno a hráči, kteří byli před plátnem zabráněni do hrani šipek, holt měli smůlu. Zápas dopadl nad očekávání dobře, Češi vyhráli vysoko 4:0 a kluci se při dobrém fotbalu i výborně najedli. Oslavu zde měla třetí svatba, kterou za ten den viděli. A po skončení fotbalu již mohli vyrazit směrem

na hráz, kde opět otvírala letní sezónu skupina Anakonda Benda. Protože nebylo příliš přívětivé letní počasí, tak tam nebyl takový nával jako jindy, ale alespoň nebyly fronty na pivo... Koncert se po pomalejším začátku celkem slušně rozjel a bavili se až do jedné hodiny v noci. Poté chvíli s kapelou pokecali, vyfotili se, aby bylo nějaké promo na jejich koncert, který se bude konat 25.7. v rámci turnaje v Jindřichovicích. Tímto jsou všichni srdečně zváni. Skupina bude hrát u hřiště cca od 19 hodin do jedné v noci... Večer se určitě povedl.

pospícháme. Objednávku pítí ještě zvládli, po 15 minutách jsme dostali čtyři kofoly, jídelních lístků jsme se od obsluhy nedočkali, a tak jsme to po půlhodině zabalili. A hospody kolem náměstí také tragédie, všude zavřeno (takže pro restauraci Rotunda žádná konkurence). Nakonec jsme skončili v Istanbul grilu, kde nás všechny obsloužil jeden Turek a vydělal si. Kebab a durum šly na odbyt. Následoval přesun na nádraží a ve 14:30 odjezd ze Stříbra. Po půl čtvrté jsme byli v Chebu a rozhodli se, že cestu do Sokolova dáme letos po cyklostezce ve-



Společné foto s kapelou Anakonda Benda, která dorazí do Jindřichovic v sobotu 25.7.2015 a zahraje po našem turnaji (účastníci turnaje: FK Jindřichovice, SK Božičany, Tři Sekery, „Kočka“-team); po turnaji proběhne tradiční zápas ŽENY x MUŽI s volbou MISS hráčka a večer cca od 19 hodin do 1 v noci zahraje u hřiště plzeňská kapela ANAKONDA BENDA a bude probíhat zábava.

tek 19.6. na vlakové nádraží do Sokolova, kde se připojil zbytek, a tato 10členná skupina měla dále vyrazit vlakem směrem Cheb. Bohužel skoro nevyrazila, v 7:53 přijel na nádraží vláček složený z jednoho vagónu a do něj se mělo napat několik školních výletů a k tomu ještě tým Jindřichovic s koly. Takhle to bohužel u ČD dopadá, když rezervaci na kola do osobních vlaků nelze udělat. Vlak se však nakonec podařilo dostatečně „nafouknout“ a namačkaní jak sardinky vyrazili do Chebu, kde přestoupili do rychlíku, který je již bez problémů dopravil do Stříbra, kam dorazili v půl desáté.

Po první občerstvovací zastávce, která byla ve Stříbře na náměstí, vyrazili směr Úlice. Hlasováním bylo rozhodnuto, že letos nepojedou po hlavní silnici, ale po cyklostezce, která na své cestě ukrývá pár ne-

večer zahrát na Radosti nějaká country skupina, nejprve od 19 hodin, pak od 20 hodin a poté se dozvěděli, že skupina nepříjede. Tak aspoň na místní televizi sledovali porážku českých basketbalistek s Řeckem na ME. Do kempu se vrátili právě včas, aby bylo možné udělat poslední jídelní objednávku v penzionu U Vlčků, kam večer zavítali na večeri. Po výborném jídle pokračovala zábava do doby, než se uložili k spánku.

V sobotu ráno po snídani, cca kolem desáté hodiny, vyrazili na sobotní výlet do Plzně. Opět se rozhodli, že pojedou po cyklostezce. A byli příjemně překvapeni. Do Plzně zatím většinou jezdili po hlavní silnici, ale tato cyklostezka byla sice delší (pán s kárkou, který šel po silnici by mohl vyprávět, kolikrát je potkal...), ale pro cyklisty velmi příjemná.



Společné foto na Plzeňské věži.

torky vedle parkovacího domu.

Volba to nakonec byla dobrá a dobře se posilnili na zpá-



Foto v Kynšperském pivovaru – zleva stojí: Jiří Németh, Luboš Rehák, Martin Suchan, Josef Surový, Karel Surový, Petr Fojtík, Libor Kasl, Martin Voves; zleva ve dřepu: Tomáš Havlík, Jan Lavrenčík

A pak přišla neděle, čas loučení. Tato poslední rána nemá nikdo moc rád. Nasnídali se, sbalili a byli připraveni vyrazit na oběd a vlak do Stříbra. Odjezd se o chvíli zpozdil, protože jim trochu zapršelo. Na cestě už to však bylo opět bez deště. Cestu zpátky do Stříbra opět zvládli po cyklostezce a těšili se na oběd ve Stříbře. Na oběd měli cca hodinu a půl času, letos si vybrali restauraci Rotunda. „Když budete někdy ve Stříbře, nechoďte tam. Personál jsme ještě upozornili, že

doucí kolem řeky Ohře. Tato výjíždka se povedla, cestou jsme se občerstvili v hospůdce v Nebanicích a poté ještě jednou v Kynšperském pivovaru. Letošního soustředění bylo ukončeno v restauraci Koruna na Starém náměstí v Sokolově, odkud lidi z Jindřichovic odjeli dodávkou a zbytek se rozešel domů. Najezdili jsme i dost kilometrů, jindřichovická skupina měla v nohách 145 km, zbytek 125 km,“ vzpomíná Tomáš Havlík, jeden z účastníků soustředění. (hav)